

kan opnaa det, at Dagen efter, at dette Forslag er vedtaget her i Tinget, saa er jeg ikke mere paa denne Plads. Naar jeg derfor første Gang, da jeg havde Ordet, bestemt hævdede, at den Afgørelse, der var truffen fra Lovgivningsmagts Side, skal respekteres, saa er det ikke, som det ærede Medlem synes at ville give det Udseende af, en Trusel, tværtimod, det er en selvfølgelig Ting, ganske lige ud ad Landevejen. Nu siger det ærede Medlem, og det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) udtalte jo noget lignende: Vi fortsatte, som vi have begyndt, og hvad vil der saa ske? Det skal jeg gerne sige det ærede Medlem; der vil ske dette, at der sker en Henvendelse til Husmandsforeningerne, hvori de gøres bekendt med det, der er Lovgivningsmagts Mening om dette Spørgsmaal. Den Afgørelse, der er truffen fra Lovgivningsmagts Side, ville de blive gjorte bekendt med, og som de lovlidige Borgere, de ere, er der sikkert ingen som helst Tvivl om, at de ville rette sig derefter. Det er altsaa det, som vil ske, og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kan være ganske rolig; han bliver ikke sat fast, han bliver ikke puttet i Kachotten, som det syntes, han begyndte at være bange for; det behøver han ikke at ængstes for. For øvrigt ved det ærede Medlem jo ogsaa meget vel, at jeg har ingen Ret til at sætte det ærede Medlem fast, og selv om jeg havde en saadan Ret, vilde jeg ikke en Gang benytte den, jeg ønsker ikke at tilføje mine Medmennesker Lidelser, ikke en Gang mine politiske Modstandere, altsaa heller ikke det ærede Medlem. Det ærede Medlem kan altsaa være ganske rolig i den Henseende, men jeg kan alligevel ikke nægte, at hvis det ærede Medlem en Gang skulde komme i den Situation, at han skulde sættes fast, er der en Ting, som kunde interessere mig. Jeg har nemlig hørt fortælle, og jeg tror, det er rigtigt, at de, der ere aller mest tapre, naar det gælder om at bruge Munden, de, som saa kunne optræde som rene Helte, skulle tidt, ja ret ofte, naar det kniber lidt for dem, naar de ere komne i en lidt vanskelig Stilling, fuldstændig tabe Modet. Det er det eneste, som kunde interessere mig at vide, hvis det ærede Medlem skulde komme i den Stilling en Gang, om det ærede Medlem hører til denne Race. Saa siger det ærede Medlem, og det ærede Medlem for Ringsted udtalte noget lignende, at der er Trang til politisk Oplysning. Jeg tror, de to ærede Medlemmer have Ret,

jeg tror, det er rigtigt, og særlig tror jeg, der er Trang til politisk Oplysning i de Kredse, hvor de to ærede Medlemmer høre hjemme. Men selv om vi ikke kunne bruge eller ere afskaarne fra at bruge de faglige Foreninger til at fremme politisk Oplysning, saa ere vi jo ikke udelukkede fra at imødekomme den Trang, der kan være hos Befolkningen omkring i Landet i de forskellige Kredse. Vi have jo mange politiske Foreninger, vi have Højreforeninger, Venstreforeninger og socialdemokratiske Foreninger, og de ere jo dog netop til for at kunne afhjælpe den Trang til politisk Oplysning, der kan være til Stede. Ja selv det ærede Medlem for Ringsted behøver jo ikke at være vildfarende med Hensyn til, hvor han skal gaa hen. Han kan jo gaa til sin Landsorganisation, saa fik den i alt Fald noget at tage sig til.

Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) gik i sin Tale forleden Aften meget let hen over det saakaldte Fæstespørgsmaal. Jeg forstaar saa godt det ærede Medlems Stilling her, og det undrer mig ikke, at det ærede Medlem bevæger sig saa let hen over dette Spørgsmaal, som det overhovedet er ham muligt. Sagen er jo den, at det ærede Medlem her indtager en vanskelig Stilling. Han skal virke for Afløsning af Fæste for at faa det til Ejendomsret, og samtidig skal han virke for at indføre Fæste, naar han vil følge sit Program. Det er jo en ret vanskelig Stilling, det ærede Medlem skal baade blæse og have Mel i Munden, og det skal jo være ret vanskeligt at øve den Kunst. Det er derfor ikke saa underligt, at det ærede Medlem og for Resten ogsaa det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen), der har Plads ved Siden af ham, naar de skulle tale om Fæstespørgsmaalet, altid krybe om bag Finansministerens Ryg. Jeg har aldrig nogen Sinde hørt de to ærede Medlemmer, og for Resten gælder det ogsaa flere andre Medlemmer fra den Side, tale om Fæstespørgsmaalet, uden at de søge at dække sig bag ved Finansministeren, og saa fortælle de, at Finansministeren har skrevet en Bog om Kommune- eller Statsfæste. Men de ærede Medlemmer glemme at gøre opmærksom paa, at det var under ganske andre Forhold, Finansministeren udtalte sig om dette Spørgsmaal. Saa vidt jeg husker, var det i Begyndelsen af 90'erne, efter at det vigtige Spørgsmaal var rejst her i Landet: Hvorledes skulle vi skaffe Jord til Landarbejderne? Landarbejderne vare jo ikke i Besiddelse af synderlig Kapital, og de kunde heller ikke faa tilstrækkelig